

W grupie symetrycznych ogrodów tarasowych wymienić przede wszystkim rezydencję biskupów kujawskich w Wolbórz, której budowę ukończono około roku 1773. Autorem jej był w ówczesny w Polsce architekt, Francesco Placidi, realizujący zlecenie biskupa Antoniego Ostrowskiego nowe założenie na miejscu starych zabudowań, połączonych z ogrodem i zwierzyńcem, a pochodzących z lat 1620, z czasów biskupa Andrzeja Lipskiego. Nowa rezydencja osnuta została na planie wydłużonego prostokąta, o stosunku boków 1:7 i ogólnej długości ponad 1200 m, stając w ten sposób w rzędzie największych ówczesnych polskich założeń pałacowo-ogrodowych.

Czterorzędowa aleja lipowa wiodła do bramy, otwierającej wjazd w bogato zrytualizowanej linii ogrodzenia. Działanie otoczone zabudowaniami pałacu i czterech oficyn, posiadał gazony, obsadzone drzewami i ozdobione rzeźbami. Oficyny bliższe pałacowi łączyły się z nim ćwierćkolistymi galeriami kolumnowymi. Na południe od zabudowań rozciągający się ogrody kuchenne, sady oraz batantarnia. Na wschód od pałacu, na jego osi, znajdował się czterema tarasowy ogród, opadający ~~przez kilka~~ poziomami ku kanałowi. Tarasy połączone były bogatym systemem ramp i równi pochytych. Środkie tarasowe zajmowały ~~szereg~~ ozdobne partery, ujęte z boków rzędami drzew, pergolami i bosketami. Przedostatni taras posiadał półkolistą zamkniętą pergolowych ścian, tworząc kulisę, wiodącą ku alei lipowej i dalej ku kanałowi. Kanał, długości ponad 450 m, o dwóch basenach na końcach, ~~znajdując~~ rozszerzał się ku wschodowi, wprowadzając jakby optyczną poprawkę w tej części tego wydłużonego założenia ogrodowego. Od strony południowej przylegał do ogrodu obszerny zwierzyńiec, o dwóch kolistych ~~po-~~lanach, od których wybiegały promieniste dukty. Hodowano w nich

TC-OR-5850-11

sarny i jelenie i dla nich znajdowały się w różnych miejscach
na szopy, jaskra i pojniki.